

„Ako zmyšľá vo svojej duši“

3.

„Od slávy k sláve“

O budovaní charakteru sa hovorí, že je to tá najdôležitejšia práca, aká bola kedy ľudom zverená. Nasledujúcu hodinu budeme skúmať svoju výsadu i zodpovednosť pri nadobúdaní charakteru, aký má Kristus. Pripojte sa k nám v tomto pôsobivom cykle osobnej obnovy, keď nás kazateľ Stephen Wallace povedie „Od slávy k sláve.“

Študujeme spolu, tí z vás, čo tu boli včera večer, najdôležitejšiu prácu, aká bola kedy zverená ľudstvu. Čo je to za prácu, priatelia? Ktorá je tá najdôležitejšia práca, aká bola kedy zverená ľudstvu? Budovanie charakteru. **Výchova, strana 195. {Ed 225}** Je to prvý citát vo vašich materiáloch: **„Budovanie charakteru je najdôležitejšia práca, aká bola kedy zverená ľudstvu, a nikdy nebolo jej horlivé štúdium také dôležité ako“** kedy? **„...teraz.“** Teraz. Prečo je to teraz také dôležité? Lebo Kráľ čoskoro príde. {Amen} Na adventných veriaciach nie je to „amen“ stále dosť dobré. Lebo Kráľ skoro príde. {Amen!} Ja tomu verím, moji priatelia. Čas sa kráti, ale práce je stále veľa. Čo musíme robiť? Musíme zaniest' evanjelium každému národu, kmeňu, jazyku a ľudu. A musíme pripraviť aj sami seba. No ako sme povedali predtým, úspešný výsledok obidvoch týchto úloh závisí od jednej a tej istej veci. A tou je čo? Budovanie Kristovho charakteru v nás. Prečo? Lebo nemôžeme byť ani efektívnymi svedkami Kráľa, ani vhodnými občanmi kráľovstva, ak nemáme charakter podobný Kristovi. Niet divu, vo svetle krátkosti času, niet divu, že **„Budovanie charakteru je najdôležitejšia práca, aká bola kedy zverená ľudstvu a nikdy predtým nebolo jej horlivé štúdium také dôležité ako teraz.“** Teraz.

Účelom tohto semináru je spolu usilovne študovať, čo hovorí Pán o tejto skutočne dôležitej téme. A chcem vás uistiť, že som sa s vami prišiel podeliť o to, čo chce povedať Boh. Neprišiel som s vami zdieľať svoje myšlienky, svoje teórie a koncepty. Chcem sa s vami podeliť o niečo oveľa dôveryhodnejšie, ako sú názory úbohého smrteľníka. Povedal by som to takto: O tejto téme hovorím s autoritou do tej miery do akej autorom mojich slov nie som ja, ale Ježiš. {Amen.} Môžete to takto prijať? Prišiel som vám povedať, čo hovorí Písmo a Duch prorocký o tejto životne dôležitej téme. A tieto zdroje majú autoritu. Amen? {Amen} Je to Ježišovo svedectvo. A na to sa môžete úplne spoľahnúť. Vážne sa len modlím, aby mi Pán pomohol, nech som veľmi presným vodcom v tom, čo On hovorí o tejto téme. A aby mi zabránil v skresľovaní čohokoľvek, čo hovorí k tejto veci Písmo alebo Duch prorocký.

No aby som to zvládol, potrebujem pomoc Ducha Svätého. A aby ste vy dokázali pravdu správne učiť a pochopiť, mať k nej vzťah a reagovať na ňu, aj vy musíte mať Ducha Svätého. Lebo **duchovné veci sa posudzujú len duchovne {1 Kor 2,14}** a cieľom nášho štúdia je oveľa viac než len duchovné cvičenia. Chceme život meniacu skúsenosť. Amen? Súhlasíte so mnou? {Amen} Ste tu dnes ráno kvôli tomuto? {Amen} No ak chceme zakúsiť oslobodzujúcu, posvätnú silu pravdy, musíme ju dostať pod vplyvom Ducha pravdy. Musíme, rozhodne. A preto skôr, než budeme dnes ráno pokračovať v štúdiu, čo musíme urobiť? {Modliť sa.} Modliť sa, osobne pozvať Božieho Ducha do svojich srdc. Cením si kazateľovu modlitbu za nás všetkých, ale moji drahí priatelia, nič nenahradí osobnú modlitbu, osobné pozvanie. On je tu, uprostred nás, v našom zhromaždení. Ako to vieme? Sľúbil to: **„Kde sa dvaja alebo traja zhromaždia v mojom mene, ja som tam uprostred nich.“ {Mt 18,20}** Milý brat, milá sestra, neuspokojte sa len s tým, že bude len uprostred nášho zhromaždenia. Ubezpečte sa, že je vo vás, v jednotlivcoch. Je v tom rozdiel? Určite je, určite je. Vidíte, inšpirované slovo nám vraví, že neskorý dážď môže skropiť všetkých okolo nás a nás nie. {LDE 195.4} Prečo? Lebo sme osobne nepozvali Božieho Ducha do svojich srdc. Urobme to. Vstaňme od stola, pri ktorom sme sa zišli. Budeme sa podieľať na duchovnej slávnosti, ale otvorme dvere a pozvime Pána v osobe Jeho Ducha, aby prišiel a čo? ...Večeral s nami. Aby nám dal hlad a smäd, ktorý nám nie je prirodzený. A aby nám dal schopnosť stráviť a vstrebať Chlieb života, ktorá nám tiež nie je prirodzená. Ak sa nasýtíme týmto pokrmom bez pomoci a sily Ducha Svätého, skončíme s duchovnou nevoľnosťou, milí

priatelí. Bože nedopusti... Bože daj, aby to bol výživný pokrm. Ubezpečme sa, aby to tak bolo, pozvaním Ducha Svätého do svojich srdc. Keď sa budete modliť za seba, mohli by ste sa pomodliť aj za mňa, svojho brata? Dnes ráno to potrebujem. Pozývam vás, aby ste so mnou pokľakli na pár minút k tichej modlitbe a ja to potom ukončím.

Môj Otec v nebesiach, v mene Ježiša Krista, Pána našej spravodlivosti, prichádzam smelo do Tvojej prítomnosti, presvedčený o prijatí nie na základe toho, čo som ja, ale na základe toho, čím je Ježiš, Pán našej spravodlivosti, náš prostredník a náš príhovorca. Veľmi Ti ďakujeme, že si sa rozhodol vidieť nás nie takých, akí sme v sebe, ale takých, akými sme v ňom. A prichádzame najskôr, aby sme Ťa chválili za tento sobotný deň, za tento svätý čas a toto sväté miesto. No uznávame, Otče, že ani čas, ani miesto nemôže byť sväté, ak ho Ty neposvätiš prítomnosťou svojho Svätého Ducha. Príď, buď s nami, naplň toto miesto svojím Duchom. Prosíme Ťa, aby si svojou prítomnosťou naplnil nielen túto hmotnú budovu, ale aj chrám tela každého jedného z nás naplň svojou prítomnosťou. Otvárame dvere svojho srdca a vravíme: Vstúp, nebeský Host'. Pod' a jedz s nami, jedz z tohto duchovného pokrmu s nami. Daj nám hlad a smäd, daj nám schopnosť stráviť a vstrebať výživu, duchovnú výživu z Chleba života. Otče, mne patrí nezaslúžená prednosť lámať a rozdávať Chlieb života. Prosím, chcem byť čistý. Prichádzam ku krížu, aby som bol očistený krvou a vodou. Nedovoľ mi, aby som poškrvnil Chlieb, keď sa Ho budem dotýkať. Nedovoľ mi, aby som ho ochutil svojou ľudskosťou. Ochráň ma predou mnou samým. A použi si ma napriek tomu, aký som, ako prostriedok, cez ktorý môžeš nasýtiť týchto mojich vzácných, krvou vykúpených bratov a sestry, Tvojich synov a dcéry, Chlebom života. A Otče, ak niekto bude požehnaný, budeme všetci vedieť, že je to kvôli Tebe a že navzdory tejto úbohej hlinenej nádobe si sa znížil, aby si ju použil. A vzdáme Ti všetku chválu, česť a slávu. Prosím, Otče, vypočuj túto modlitbu. Viem, že to urobíš, lebo som prosil o to, čo je v súlade s Tvojou vôľou a prosím veriac v meno Ježiša. Amen.

Otvorte si svoje študijné materiály, je v nich výťah toho najdôležitejšieho, o čo sa chcem s vami podeliť: čo hovorí inšpirované slovo o tejto téme. Otvorte si 6. stranu, 3. lekciiu, začiatok 6. strany. Vitajte. Poďte ďalej. Pripojte sa k nám tu vpredu. Radi by sme vás mali nablízku. Naše štúdium má názov „**Ako premýšľa vo svojom srdci.**“ Je zaznamenané v **Prísloví 23,7**. Naším zámerom a cieľom pri tomto konkrétnom štúdiu je definovať charakter. Čo máme za cieľ, moja trieda? Definovať charakter. Už sme uviedli, že budovanie charakteru je najdôležitejšia práca, aká bola kedy zverená ľudstvu. Zdôrazňujem, že ak chceme úspešne budovať charakter podobný Kristovi, musíme pochopiť, čo charakter je. Dáva to zmysel? Ako môžete úspešne niečo budovať, ak neviete, čo to je? Keby som išiel za stavbárom a povedal: „Počuj, chcem, aby si mi postavil budovu,“ čo by sa spýtal ako prvý? Aký je plán? Akú budovu ti mám postaviť? Keby som mu povedal: „No, ja neviem, ale daj sa do toho a postav ju,“ je pravdepodobné, že tú prácu nebude chcieť. Moji priatelia, my máme budovať charakter podobný Kristovmu, ale naliehavo trvám na tom, aby sme presne rozumeli, čo je to charakter podobný Kristovmu. Čo je to charakter podobný Kristovmu? Zjednodušte si to ešte viac: Čo je to vlastne samotný charakter? Lebo môžete mať charakter podobný Kristovmu alebo charakter, ktorý sa mu nepodobá. Čo je to teda charakter? Keby som zahájil diskusiu a vyzval vás, aby ste mi ho definovali, zrejme by som dostal toľko rozdielnych definícií, koľko by bolo odpovedajúcich. Charakter je jeden z vcelku nejasných a nehmatateľných abstraktných pojmov, ktoré často používame, ale veľmi zriedka absolútne a správne rozumieme, čo to je. Charakter - čo to len môže byť? Pamätám si, ako som sa to raz spýtal a niekto vzadu v modlitebni sa prihlásil a povedal: „Charakter, je to, čím sme, keď sa nikto nepozera.“ Išiel správnym smerom. Čo sa snažil povedať touto definíciou? Charakter je v skutočnosti niečo podstatnejšie, než ako hovoríme a konáme. Niečo podstatnejšie ako vonkajšie správanie, ktoré odhaľujeme tým, s ktorými prichádzame do styku.

Moji drahí priatelia, môžeme hovoriť a konať ako niekto, kým nie ste? Dá sa to? {Áno.} Viete to. Viete to. Je vôbec možné hovoriť a konať ako kresťan a nebyť ním? {Áno.} Aj to viete. Volá sa to pokrytectvo. Stretávame sa s niečím takým? Je to taký rozšírený problém v cirkvi doby konca, že sa to stalo našou identifikujúcou charakteristikou. Hovorili sme o tom včera večer. Sme laodicejská cirkev. Čo je typické pre laodicejskú cirkev? Čo je to? {Vlažnosť.} Je vlažná. A tiež že žije v strašnom sebaklame. Myslí

si, že je bohatá a jej majetok sa rozrastá, že nepotrebuje nič. A nevie ani to, že je mizerná, chudobná, slepá, biedna a... nahá. Je to celkom vážny sebaklam, je tak? Prečo je v takom sebaklame? Lebo sa tvári zbožne, ale popiera moc zbožnosti. {2 Tim 3,5} Má len jej formu. Čo tým myslím? Hovorí správne, koná správne, ba sa aj správa podľa litery zákona. Je ako obielený hrob, krásny z vonku, ale vo vnútri je plný ľudských kostí a skazenosti. {Mat 23,27} Počúvate, čo hovorím? To preto je vlažná, ani horúca, ani studená. Pamätajte si, že studený robí nesprávne veci z nesprávnych dôvodov. A horúci robí správne veci zo správnych dôvodov. Čo je to vlažnosť? Robiť správne veci z nesprávnych dôvodov. Motivácia egom priviedla mnohých do tejto našej milovanej cirkvi, predvádzať veľmi dobrú šou, dodržiavať striktný výklad zákona. A môžete to robiť aj ako neobrátenejší, nech je s vami Boh. Ako to viem? Po prvé, na základe vlastných skúseností, po druhé, na základe Písma.

Saul z Tarzu p. K. (pred Kristom), teda pred obrátením, pred stretnutím s Ježišom na ceste do Damašku, čo mohol o sebe povedať? **Filipänom 3: „Podľa skutkov zákonom som bol bezúhonný.“** {verš 6} Bol neobrátenejší, no čo sa týkalo dodržiavania litery zákona, jeho život bol aký? Bezúhonný. Nedalo sa mu nič vytknúť. Nečudo, že žil v takom sebaklame. Bol dokonalý Laodicejčan, **bohatý a prosperujúci, nič nepotreboval,** {Zj 3,17} keď sa obliekal v to ráno v Jeruzaleme. No narazil na Ježiša na ceste do Damašku a tam sa radikálne zmenilo jeho sebahodnotenie. Všetkým? Fyzicky oslepol, ale po prvýkrát sa mu otvorili duchovné oči. A čo uvidel o sebe samom? Uvidel sa ako „**najväčší z hriešnikov!**“ {1 Tim 1,15} Moji drahí priatelia Laodicejčania, zúfalo potrebujeme naraziť do Ježiša. Počujem „amen“? {Amen.}

Zúfalo potrebujeme naraziť na Ježiša, aby nás vyviedol z nášho pokryteckého sebaklamu. Keď som sa pýtal na definíciu charakteru a ten brat odvetil: „Charakter je to, čím sme, keď sa nikto nepozera,“ pokúšal sa nám naznačiť, že charakter je niečo podstatnejšie, zásadnejšie a vnútorné, než to, čo sa deje navonok, čo ľudia vidia. Charakter je to, čo skutočne sme. Charakter je to, čím sme naozaj, nie to, čo predstierame. Čo hovorí Písmo? Dajme šancu Websterovi, skôr než sa obrátíme k Písmu. Webster nám môže niekedy pomôcť. Hľadáme definíciu charakteru, áno? Webster nie je konečná autorita, ale keď hľadáte definíciu výrazu, viete, že vám môže pomôcť. Ideme na to. **Webster, heslo Charakter: „Špecifické vlastnosti dané od prirodzenosti alebo návykmi osoby, ktoré ju odlišujú od iných.“** Zaujímavé. „Špecifické vlastnosti.“ Znamená to divné a neobvyklé? Nie, znamená to jedinečné. Špecifické v tomto kontexte znamená unikátne. „Špecifické vlastnosti dané...“ {doslova vtačené} Mám rád toto slovo a neskôr pochopíte prečo. „Špecifické vlastnosti vpečatené povahou alebo návykmi.“ Čím? Povahou alebo návykmi. Keby nám malo tento koncept komunikovať **Svedectvo Ježišovo** {Zj 19,10} aký termín by sme naskôr počuli? **„Zdedený alebo vypestovaný.“** {COL 330.2, KP 261} Správne. A tí z vás, ktorí čítali veľa z Ducha prorockého, určite na tento termín mnohokrát narazili. „Zdedený“ - to je povaha. „Pestovaný“ - to je čo? Návyk. Rozumiete tomu? Špecifické vlastnosti dané dedičstvom alebo pestovaním, sklony, zvyky, ktoré z nás robia to, čím sme, vďaka ktorým sme jedineční a odlišujú nás od ostatných, to je charakter.

A teraz postúpme k spoľahlivejšej a dúfam že aj zrozumiteľnejšej definícii charakteru. Otvorme Písmo. Múdry muž jasne a výstižne hovorí, čo nás robí tým, čím sme a to v **Prísloví 23,7.** Názov nášho štúdia vyplýva z tohto verša. Čo nás podľa neho robí tým, čím sme? „... **lebo ako zmýšľa vo svojom srdci, taký je.**“ Čo robí vás i mňa tým, čím naozaj sme? Spôsob ako zmýšľame kde? Vo svojom srdci. Hovorím srdce a ukazujem na myseľ, lebo presne to znamená pojem „srdce“. Nejde tu o ten orgán, ktorý pumpuje krv, to viete. Ten nie je centrom myslenia. Lepší a presnejší preklad toho hebrejského slova je zrejme „duša.“ Tá odkazuje a obsahuje - všimnite si - obsahuje oboje: intelekt i pocity. Čo obsahuje pojem „duša“? Obidvoje: intelekt a emócie. Inak povedané, myšlienky a city. Ako nazývame činnosť intelektu? Naše myšlienky. A činnosť citov, tá sa ako volá? Naše pocity. Moji priatelia, sme pripravení. Sme pripravení na pracovnú definíciu charakteru na tomto seminári. Ako znie? Môžete jej úplne dôverovať, lebo je inšpirovaná.

Nájdeme ju v 5. zväzku Svedectiev na strane 310. **Svedectvá, 5. zväzok, strana 310.** Počúvajte: Je to hodné knihy vyváženej zlatom. Táto malá veta tuná má cenu knihy vyváženej zlatom. Čo hovorí? „...**myšlienky a city dohromady tvoria**“ čo? „...**mravný charakter.**“ Chváľme Pána za túto jednoduchú,

stručnú, správnu a zrozumiteľnú definíciu charakteru. Ako znie? **„Myšlienky a city dohromady.“** Odrazu každý z nás presne vie, čo je to charakter. Prečo? Lebo všetci vieme, čo sú myšlienky a všetci vieme, čo sú city. Čo je to charakter? Myšlienky a city dohromady. Je nám to jasné?

Moji milí priatelia, prosím, prosím vedzte, že ak sa chceme podobať Kristovi, potom čo sa deje medzi pravým a ľavým uchom je prvoradá Počujem amen? {Amen.} Zmeniť sa musí to, čo sa odohráva vo vnútri muža, vo vnútri ženy, kde len ty a Boh vie, čo sa deje. Viete, dá sa pozoruhodne predstierať, že ste niekto celkom iný, než ako sa prejavujete navonok. Viete to. Môžete prísť k niekomu a s širokým úsmevom mu povedať: „*Tak rád ťa vidím,*“ a myslieť si: „*Ty mizerný lotor.*“ Môžete to urobiť. Naozaj nie ste to, čo zrkadlí vaša tvár pri tom obrovskom, falošnom úškl'abku. Ste to, čo sa vám deje v srdci!

A vedzte, že **hoci človek hľadá na vonkajší vzhľad, Pán hľadá kam? No tak, kam sa pozerá? ... na srdce.** {1 Sam 16,7} Nedá sa oklamať tým na bielo zmalovaným... Fasádou, ktorú si nasadzujeme, aby sme oklamali ostatných, nech si myslia, že sme niekým, kým nie sme. Boha to neoklame. Moji milí priatelia, čo ma znepokojuje je, že mnohí z nás touto fasádou oklamali sami seba. A práve preto si myslíme, že sme akí? **Bohatí, prosperujúci a nič nepotrebujeme.** {Zj 3,17} Lebo sa správame tak dobre... ďakujem. Urobilo to na mňa dojem. Aj na vás?

Mimochodom, do tejto pasce zvlášť ľahko upadajú adventisti siedmeho dňa. Prečo je to tak? Lebo máme tak veľa svetla. Máme toľko pravdy. A pretože sa správame relatívne lepšie než takmer všetci ostatní, a kvôli celej tejto pravde, si myslíme, že sme akí? **Bohatí a prosperujúci a nič nepotrebujeme.** {Zj 3,17} Boží ostatok, pripravený a čakajúci na Ježišov príchod. Moji milí priatelia, dajte si pozor! Možno nie ste to, čo si o sebe myslíte, že ste, ale ste tým, ako myslíte. **Ako človek zmýšľa vo svojom srdci, taký je.** {Pr 23,7} Tým, čo sme, nás nerobí naše správanie, ale to, čo sa odohráva tam hore {v hlave}, a len ty a Boh viete, čo sa tam skutočne deje. Počujete ma? {Áno. Amen.} **Ako človek zmýšľa vo svojom srdci, taký je.** {Pr 23,7} **Myšlienky a city dohromady tvoria mravný charakter.** {5T 310.1}

Pozrite sa na ďalší citát: **Znamená doby, 30. jún 1881: „Ako človek zmýšľa vo svojom srdci, taký je. Prechovávané myšlienky a city...“** Aké „myšlienky a city“? Prechovávané. „...**usmerňujú počínanie a tak určujú charakter.**“ Áno, naše chovanie je ovplyvnené našimi myšlienkami a pocitmi. Ale moji drahí priatelia, prosím uvedomte si, že najrozhodujúcejší rozmer ľudskej činnosti nie je v sfére správania. Ale je v to vo sfére života myšlienok. To je to čo rozhoduje, čo sa potom prejaví vo sfére správania sa. **„Z hojnosti srdca ústa“** čo? **„Rozprávajú.“** {Mt 12,34} **„Stráž svoje srdce nadovšetko usilovne, lebo z neho“** čo? **„... pochádza život.“** {Pr 4,23}

Vidíte, to čo hovoríme a čo robíme, všetko vychádza z čoho? Z toho, čo sa deje tu hore... Čo sa deje tu hore. A znovu: naše slová a činy môžu, ale nemusia správne a čestne predstavovať to, čo sa odohráva tu hore. Áno. Keď vezmeme do úvahy našu definíciu charakteru, čiže **„myšlienky a city dohromady“**, {5T 310.1} čo podľa nej, povedzte, patrí k budovaniu charakteru podobnému Kristovi? Lebo to je cieľom každého kresťana: aby sa povahovo podobal Kristovi. Čo by teda patrilo k dosahovaniu charakteru podobnému Kristovi? Učiť sa myslieť a cítiť tak ako Ježiš. Dáva to zmysel? Samozrejme. Rozhodne áno! Povedzme to takto... Napísal som to do tejto poznámky. Nie je síce inšpirovaná, ale je výsledkom štúdia inšpirovaných slov. **„Rozvoj charakteru podobného Kristovi znamená učiť sa myslieť a cítiť voči Bohu a Jeho zákonu, voči satanovi a hriechu, voči nám a ostatným, a voči všetkým životným okolnostiam a situáciám tak ako Ježiš.“** Amen? {Amen.} **„-inými slovami k tomu patrí nadobúdanie“** čoho? **„Kristovho myslenia.“** Filipanom 2,5: **„Lebo nech je také myslenie vo vás, aké bolo v Kristu Ježišovi.“** Môj milý brat, milá sestra, to je podstatou toho, čo znamená byť kresťan. Myslieť ako Kristus. **Ako človek zmýšľa vo svojom srdci, taký je.** {Pr 23,7}

Ak sa iba správame ako kresťania no nemyslíme a necítíme tak ako Ježiš, nie sme kresťania. Sme len pokrytci. Zhodneme sa v tom? {Amen} Je nám prirodzené, aby sme mysleli a cítili ako Ježiš? Je to prirodzené? Moji milí priatelia, urobím radikálne vyhlásenie. Podložím ho neskôr, ale teraz ho skúste prijať vierou. Nie je nám to prirodzené, aby sme mysleli a cítili ako Ježiš, prirodzené nám je, aby sme mysleli a

cítili ako satan. Prehnal som to? Nie, neprehnal. A veľmi jasne stanovíme príčinu. Pozrite, od pádu človeka riadil ľudskú prirodzenosť ten istý zákon a ten istý duch, aký riadi myšlienky a srdce satana. Volá sa sebeckosť. Počujem „amen?“ {Amen.} Od prírody sa naše myšlienky a pocity riadia týmto princípom, zvaným ako? Sebeckosť. A preto jediný charakter, ktorý môžeme prirodzene rozvíjať, je charakter podobný komu? ...Satanovi.

Teraz pozor, nepochopíte zle, čo hovorím. Naznačujem azda, že to jediné, čo vieme robiť prirodzene, je byť podlý, odporný a hnusný? Tak to nie, nie. **Satan sa môže javiť ako čo? Ako čo? ...ako anjel svetla. {2 Kor 11,14}** A skôr než sa všetko skončí, bude sa vydávať za koho? Za Ježiša Krista. Hovorí nám to Písmo. A keď sa bude vydávať za Krista, bude podlý, odporný a nepríjemný? Bude taký? Bude to zjavne najkrajšia, najmilšia, najmilujúcejšia a ľubezná bytosť, akú na Zemi nikto predtým nevidel. No to všetko bude motivované čím? {Sebeckosťou.} Sebeckosťou.

Moji drahí priatelia, vieme celkom dobre skrývať sebeckosť za niečím príťažlivým? Verte, že vieme. Presne toto znázorňuje **obielený hrob. Zvonku je nádherný. {Mt 23,27}** Vyzerá skutočne dobre. Získava si obdiv ľudí, ba aj ich rešpekt. A to je strašné. Práve tým sme sa nechali tak oklamať. Tak sme sa zlepšili v robení správnych vecí, ale z nesprávnych dôvodov, že si myslíme, že **sme bohatí a darí sa nám, a nič nepotrebujeme. {Zj 3,17}** Bože, pomôž nám dostať sa z nášho pokryteckého sebaklamu! Počujem „amen?“ {Amen.}

Pán vám žehnaj. Neobviňujem nás všetkých z pokrytectva, ale beriem vážne verdikt **Verného svedka {Zj 3,14}** o prvoradom probléme tejto cirkvi poslednej doby. Ten očividne tak prevláda, že je pre nás typický. Prijímate to? {Amen} Pokrytectvo evidentne bujnie. Možno nie ste to, čo si o sebe myslíte, že ste, ale ste to, ako myslíte. Ste takí, ako myslíte.

Keďže nám nie je vlastné, aby sme mysleli a cítili ako Ježiš, keďže od prírody myslíme a cítime ako satan, ak chceme svoj charakter pripodobniť Kristovmu, čo sa musí stať? Musíme byť **„...premenení obnovením svojej mysle.“** Amen? {Amen} **Rimanom 12,2:** „**Nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale sa**“ čo? „**Premeňte.**“ Ako? Zmenou svojho správania? Tak budeme premenení? Sme premenení vďaka zmene správania? Nie, sme premenení transplantáciou srdca. Sme premenení radikálnym preprogramovaním spôsobu myslenia a cítenia. Počujem „amen?“ {Amen}

Tu je evanjelium podľa počítačov pre počítačových odborníkov medzi nami: Hardware, ktorý dostaneme pri narodení, má svoj operačný systém zvaný sebeckosť. Počúvate ma? {Áno} A jediný druh softvéru, ktorý zvláda počítač, čo sme od prírody zdedili, uspokojuje telesné túžby, žiadostivosť očí a pýchu života. {1 Jn 2,16} Všetko, čo uspokojuje našu sebeckosť. Rozumiete mi? A keď sa pokúsíte vložiť duchovný softvér, duchovný program do takého počítača, zrúti sa. Počujete, čo vám hovorím? Nevládne to. Softvér podporujúci vieru, nádej a lásku, sa nedá zvládnuť v našom prirodzenom operačnom systéme, ktorým je sebeckosť. Preto musíme prežiť radikálnu premenu. Musia sa zmeniť naše operačné systémy. Amen? Musíme dostať nové srdce, na ktorom je napísaný nový zákon, operačný systém lásky. Amen? {Amen} Tento nový operačný systém dokáže zvládnuť Boží softvér. A nezrúti sa. Zmenili ste sa takto? Alebo sa len pokúšate vylepšiť svoje GUR? Tento počítačový výraz znamená grafické užívateľské rozhranie. To je to, čo vidíte na obrazovke. Hrozné je na tom to, moji drahí priatelia, že sebecký človek dokáže vytvoriť pozlátkovú obrazovku. Počujete ma? Sebecký človek vie vytvoriť dosť noblesné GUR, čiže grafické užívateľské rozhranie a oklame ním druhých, aby si mysleli, že je niekým, kým nie je.

Ministry of Healing, strana 491 {CZ 353}: „Potrebujeme neustále cítiť zušľachtujúcu silu čistých“ čoho? „... myšlienok.“ „**Jediná záruka každej duše je v správnom**“ čom? „**Myslení.**“ Kde je náš stredobod záujmu, priatelia? Je v našom správaní? Nie. Je v tom, čo sa deje tu hore, medzi pravým a ľavým uchom. „**Potrebujeme neustále cítiť zušľachtujúcu silu čistých myšlienok. Jediná záruka každej duše je v správnom myslení. Ako človek „zmýšľa vo svojom srdci, taký je.**“ Naberme odvahu: „**Sila sebaovládania sa posilňuje cvičením. To, čo sa spočiatku javí ako ťažké, sa neustálym**

„Ako zmýšľa vo svojej duši“ opakovaním zjednoduší, až kým sa správne myšlienky a činy nestanú“ čím? „Návykom.“ Veľmi, veľmi sa mi to páči.

Mimochodom, keď sú správne činy motivované správnymi myšlienkami, nefalšovane zjavujú Božiu lásku, Boží charakter. Ak ich nemotivujú správne myšlienky, je to len pokrytectvo. Sú to len tie obielené... Čo je našim cieľom pri ovládaní našej mysle? Táto premena obnovením našej mysle, hľadanie Kristovho myslenia... Čo je našim cieľom? Čo by sme sa mali držať neprestajne pred sebou? Prosím Vás, nedávajte si iné meradlo ako to, čo máme v Biblii. Že ktoré? Nájďme ho v **2 Kor 10,5** a niektorých z vás vystraší, niektorých možno rozčúli, no napriek tomu sa ho musím držať. Aká je norma? „...privádzam každú myšlienku k poslušnosti voči Kristovi.“ Je to vysoká méta. Počujem „amen“? {Amen} Boh vám žehnaj, neuspokojte sa s nižšou normou, prosím. Je to Božia norma. Čo privádzame? Koľko myšlienok? „každú myšlienku k poslušnosti voči Kristovi.“ To je cieľ.

Chcem byť k vám úplne jasný a čestný. **Ja som to nedosiahol a nie som dokonalý, {Fil 3,12}** no uist'ujem vás, že **sa ženiem za týmto cieľom. {Fil 3,14}** Rozumiete mi? {Amen} Moji drahí priatelia, nepýtam sa vás, či ste dosiahli túto úroveň. A ak tu niekto tvrdí, že ju dosiahol, mal by som oňho obavy. Viac o tom neskôr. No prial by som si, pre lásku Kristovu, aby ste sa usilovali dosiahnuť tento cieľ. Amen? {Amen}

Podrobil Kristus každú myšlienku k poslušnosti voči svojmu Otcovi a Jeho zákonu? Podrobil? Samozrejme. Nikdy nezhršil, ani v skrytosti Jeho mysle. Každú myšlienku privádzal k poslušnosti voči Otcovi. A ja som tu, aby som vám povedal, že v Jeho milosti, pre lásku Kristovu a v moci Ducha Svätého, sa vy a ja môžeme naučiť podrobovať každú myšlienku k poslušnosti voči Kristovi. Počujem „amen“? Už to, že to nariaďuje Boh, je samo osebe zárukou, že v Jeho milosti dokážeme. **Každý Boží príkaz dáva človekovi aj silu splniť ho. {COL 333.1, KP 263}** {Amen} Nemáme Boha, ktorý nám niečo prikáže a nie je pripravený uschopniť nás k tomu. To je vaša norma a váš cieľ: byť tak úplne premenení obnovením svojej mysle, že všetky myšlienky sa podrobia Kniežat'u lásky a života, spravodlivosti, pokoja, svätosti a dobroty. Takto si máme „**prepásat' bedrá svojej mysle,**“ {1 Pet 1,13} každú myšlienku venovať Ježišovi a byť Ním nádherne posadnutí. Moji drahí priatelia, môžeme to zažiť. Počujem „amen“? Naozaj môžeme.

No stane sa to len vtedy, keď sa naše úsilie spojí s božskou silou. Nestane sa to automaticky. Je to duchovný výcvik. Vyžiada si to vytrvalo sa snažiť, v spojení s božskou silou. A ako túto skúsenosť dosiahneme, to si povieme na tomto seminári. Budeme systematicky, krok za krokom, študovať z Božieho slova, ako dospejeme až tam, že každú myšlienku zaviazeme k poslušnosti voči Kristovi, každú jednu! Túžite po tejto skúsenosti? {Amen} Musíte po nej túžiť, skôr ako ju môžete dosiahnuť. Pre lásku Kristovu sa modlím, aby ste po nej zatúžili. Moji drahí priatelia, zdôrazňujem, že ju musíte mať, ak sa chcete stať účinnými svedkami Kráľa a naozaj vhodnými občanmi Kráľovstva.

Pre tých z vás, čo tu boli včera večer: študovali sme 60. kapitolu Izaiáša. Bol by som rád, keby ste si ju so mnou rýchlo našli. Niektorí ste tu možno neboli. Izaiáš 60. Z Písma vieme, že biblický termín pre charakter je ktorý? Poďme trieda, povzbudte ma! Biblický termín pre charakter je „sláva.“ A definícia charakteru znie: „**Myšlienky a city dohromady.**“ {5T 310.1} **Všimli sme si: Izaiáš 60,1: „Povstaň a sviť, lebo prichádza Tvoje svetlo!“** A čo ešte? „**Sláva Hospodinova vychádza nad tebou.**“ Ako máme povstať a svietiť? Musíte mať svetlo. Odkiaľ toto svetlo pochádza? Z jasu Božej slávy zo Slnka Spravodlivosti, Ježiša Krista. To On nad nami svieti. Ako máme svietiť? **2. verš: „Lebo, hľa, tma pokryje zem a temnota národy, ale nad tebou vychádza Hospodin a Jeho sláva sa zjavuje“** kde? „... **nad tebou.**“

Ako máme svietiť? Odrážaním slávy, charakteru Ježiša Krista. Amen? {Amen} Máme odzrkadľovať slávu, a odrážať ju na tých, s ktorými sa stretávame. Pamätajte, Ježiš je Slnko spravodlivosti. Čo je symbolom cirkvi? Žena, áno. Ale na čom stojí? Na **mesiaci.** {Zj 12,1} Ako svieti mesiac? Odráža svetlo slnka. Mesiac nemá sám o sebe žiadne svetlo. A kedy svieti? V noci. Aký dokonalý symbol cirkvi! V tomto

hriechom potemnelom svete môžeme svietiť jedine tak, drahí priatelia, že budeme odrážať krásny charakter Ježiša Krista, ktorý je sám osebe dokonalým odrazom čieho charakteru? Boha Otca. Amen?

Vidíte tam tie zrkadlá? Ježiš odráža Božiu slávu na nás a my zase na druhých. Znovu musím zopakovať: ak chceme účinne získavať ľudí a byť svedkami Kráľa, musíme plne odrážať Jeho charakter. Amen? {Amen} Kedy prichádzajú národy? **Izaiáš 60,2:** „**Jeho slávu bude vidieť nad tebou,**“ a keď to tak bude, čo sa stane? **3. verš:** „**Národy prídu k tvojmu svetlu a králi k jasu, ktorý žiari nad tebou.**“ „**Národy**“ - v Písme je to krycí názov pre neveriacich.

Kedy je to pre neveriacich príťažlivé a začnú byť priťahovaní do spásneho vzťahu s Ježišom Kristom? Len keď uvidia charakter Ježiša Krista, ako sa odráža v kresťanoch. Počujem „amen“? {Amen.} Moji drahí priatelia, ak sa chceme stať účinnými rybármi ľudí, musíme byť milujúci a milovania súci kresťania. Musíme odrážať charakter Ježiša Krista. Jedine vtedy prídu národy. Neboli sme azda ako ľud povolaní, aby sme robili presne toto? Aby sme niesli **evanjelium každému národu, jazyku a ľudu? {Zj 14,6}** Lenže, moji drahí priatelia, presvedčivé hlásanie evanjelia sa nedeje ani tak moc ústami, ako skôr životom. Amen? {Amen} A mimochodom, môžete veľmi výrečne hlásať evanjelium ústami, ale ak to nepotvrdíte životom, zabudnite na to. Nemá to silu! Sami to viete. **Keby som hovoril ľudskými jazykmi a anjelskými, ale nemal by som lásku, čo som? Cvendžiaci kov a zvučiaci zvon, len tvorca hluku. {1 Kor 13,1}**

Moji drahí priatelia, ak evanjelium, večné evanjelium, k čomu táto cirkev bola povolaná, aby ho hlásala každému národu, jazyku a ľudu, so zvláštnym poslanstvom o dobe konca, známym ako trojanjelské poslanstvo... Keď budeme hlásať toto poslanstvo s veľkou silou, my budeme - dokonca musíme - mať veľkú slávu. Vari o tom nehovorí Zjavenie? Pozrite sa do **Zjavenia 18,1:** „**Potom som videl iného anjela zostupovať z neba, a mal**“ čo? „**Veľkú silu.**“ Títo anjeli sú mimochodom poslovia, Boh si ich milostivo takto nazýva ako symbol svojho ľudu a zvesti, ktorú má hlásať. A prečo má ten anjel veľkú silu? Ďalší riadok: „**A zem bola ožiarená jeho**“ čím? „**Jeho slávou.**“ Čo jej dáva silu? Podobnosť charakteru zvestovateľov s charakterom Ježiša Krista. Práve toto jej dáva silu. Počujem „amen“? Vidíte tú pravdu?

Moji drahí priatelia, nebudeme mať silu na hlásanie trojanjelského poslanstva, ak sa povahovo nepodobáme Ježišovi Kristovi. To preto sme ešte stále tu. Počuli ste, čo som povedal, milovaní adventisti siedmeho dňa? Nepochopíte ma zle. Viete, že hovorím celkom priamo o našom stave, ako ľudu ale nechcem, aby si niekto myslel, že túto cirkev nemilujem. Milujem ju celým srdcom. Narodil som sa v nej a bol som v nej vychovaný. Som štvrtá generácia adventistov siedmeho dňa z oboch strán mojej rodiny. Moje adventistické korene siahajú hlboko. Milujem túto cirkev a jej poslanstvo. Milujem jej ľud. celý svoj život som zasvätil službe obnovy, pomôcť tejto cirkvi povstať a svietiť, pomôcť jej uvedomovať si svoje poslanie. No hoci ju milujem, akútne si uvedomujem, že **postrádame slávy Božej**. Máme jej stašný nedostatok. **{Rim 3,23}** Nie sme pripravení na presvedčivé a mocné hlásanie zvesti.

Čo je **evanjelium? Je to mocou Božou na** čo? Na **spasenie. {Rim 1,16}** Moji drahí priatelia, ale ak váš život nedokazuje zachraňujúcu a premieňajúcu silu evanjelia, vaše ústa nikoho presvedčia, že je to tak. Vy to sami viete. Ak to nezmenilo váš život, ak z vás neurobilo milujúcich a príťažlivých ľudí, ako môžete čakať od nich, že uveria, že to zmení ich život? Viete, že vám hovorím pravdu. Naše poslanstvo nikdy nebude mať moc, kým naše životy nepotvrdia, že sme tú moc sami zakúsili. Že nadprirodzená, premieňajúca sila Ducha Svätého z nás urobila milujúcich a príťažlivých ľudí, ktorí spolu vychádzajú, vskutku jedni druhých milujú a prestávajú bojovať, hádať sa, neustále hľadať chyby a kritizovať. My sa musíme stať takíto ľudia! Musíme byť jedno v láske Kristovej, skôr než budeme schopní odovzdať toto poslanstvo s mocou. Počujete ma? {Amen.} Pane, pomôž nám.

A je obzvlášť dôležité, aby sme zjavovali Kristov charakter vo svetle zvláštného poslanstva, ktoré máme hlásať. Ktoré je to? **Zjavenie 14,6.7:** „**Potom som videl iného anjela letieť stredom neba, a mal**“ čo? „**...večné evanjelium, aby ho zvestoval obyvateľom zeme, každému národu, kmeňu, jazyku a ľudu, a volal mohutným hlasom**“ - a čo volal? „**Bojte sa Boha a**“ čo, trieda? Čo? „**... a vzdajte Mu**

slávu, lebo prišla hodina Jeho súdu.“ „Vzdajte Mu slávu.“ Čo to znamená, vzdať Bohu slávu? Spravte si láskavosť a na okraj svojej Biblie si Vedľa Zj 14,7 úhladne napíšte 7BC 979. To znamená **Biblický komentár, 7. zväzok, strana 979.** Definuje veľmi presne a zrozumiteľne, čo znamená vzdať Bohu slávu. Počúvajte, citujem: „**Vzdať Bohu slávu znamená ukázať Jeho charakter vo svojom vlastnom a tak Ho dať poznať. a akýmkoľvek spôsobom dávame poznať Otca alebo Syna,**“ čo robíme? „**Oslavujeme Boha.**“ Čo to znamená vzdať Bohu slávu? Znamená to ukázať Jeho charakter vo svojom vlastnom a dávať Ho poznať akýmkoľvek spôsobom. Povedzte mi, môžeme úspešne napomínať ľudí, aby vzdávali slávu Bohu, ak to sami nerobíme? Môžeme? No tak, môžeme? V žiadnom prípade.

Dovoľte, aby som to uzatvoril: Nielen že je nevyhnutné - ak chceme byť efektívnymi svedkami Kráľa, aby sme mali charakter podobný Kristovi, ale ten je nevyhnutný aj na to, aby sme boli spôsobilými obyvateľmi Kráľovstva. Spôsobilými obyvateľmi Kráľovstva.

Teraz prosím pochopme, že budovaním charakteru si večný život nezabezpečujeme. Ale budovanie charakteru je nevyhnutné ak máme byť pripravení, aby sme sa z večného života vedeli tešiť. Rozumiete? V tom je rozdiel, životne dôležitý rozdiel. Neopravňuje to nás na vstup do neba, že by sme si ho týmto zaslúžili, ale uspôsobuje nás to pre tamojší život, pripravuje nás vedieť sa z neho radovať. Podrobnejšie si to preberieme v ďalších lekciiach. No už teraz trvám na tom, že ak chceme byť spôsobilými obyvateľmi Kráľovstva a pripravení vstúpiť na to sväté miesto, musíme byť už teraz, počas našej skúšobnej doby, z Božej milosti a pre lásku Kristovu, svätými ľuďmi. **Bez svätosti nikto nemôže** čo? **Uzrieť Boha.** {Zid 12,14} A práve teraz, v skúšobnej dobe, sa pripravujeme na život v nebi. Počujem „amen“? {Amen.}

Biblický komentár, 7. zväzok, strana 970: „Pečať živého Boha dostanú LEN tí, ktorí nosia podobu Kristovho charakteru.“ Vidíte, označení a zapečatení musíme byť ešte pred vyslobodením. Keď budeme označení, dostaneme Kristovo meno. A aké je to meno? Vyslovil ho na Sínaji: „**Hospodin, Hospodin, silný Bôh Pútostivý a milosrdný, dlho zhovievajúci a veľký čo do milosti a pravdy.**“ {2 Moj 34,6} To je obnova Božieho charakteru v nás. Byť zapečatení znamená byť natoľko pevný v pravde, že **by sme radšej, čo? Pre lásku Ježišovu radšej zomreli než vedome prestupovali Boží zákon.** {5T 53.2} Keď dospejeme k takejto skúsenosti, sme pripravení k transportu - byť vzatí do Kráľovstva. No je to teraz, počas skúšobného života, keď musíme získať podpis Božieho mena a byť zaplombovaní do podobnosti charakteru, ktorý má Boh.

Sme pripravovaní..., dovoľte na záver rýchlu zmenu analógie: Sme pripravovaní sa stať súčasťou toho živého chrámu, ktorý Duch Svätý bude obývať v plnosti, v nebi, až naveky. No aby sme boli súčasťou toho živého chrámu, musíme sa už teraz stať živými kameňmi a už teraz byť minichrámami, v ktorých prebýva Duch Svätý. Sledujete to? **1 Petra 2,5: „A vy sami sa ako živé kamene buduj(e)te na duchovný dom, sväté kňazstvo, aby ste prinášali duchovné obete príjemné Bohu skrze Ježiša Krista.“** Ale prosím, všimnite si niečo veľmi zvláštne. 1 Kráľova 6,7. Keď sa staval typický chrám, kde sa sekali a obrusovali kamene? Priamo na mieste? Nie, sekali a obrusovali ich v lome. Je to podstatné? **1 Kr 6,7: „A keď stavali chrám, stavali ho z kameňov dokončených v lome, takže v chráme nebolo počuť ani kladivo, ani sekeru, ani nijaký železný nástroj, kým ho stavali.“**

Aké je poučenie? Počúvajte. **Spirit of Prophecy, 3. zväzok, strana 40, „Kamene neboli pripravené na svoje miesto tesne predtým, ako ich uložili do múru svätyne. Všetka úprava, všetka tá úprava a plánovanie sa urobilo predtým, ako ich doniesli na miesto stavby. A tak podobne všetko to sekanie, upravovanie a brúsenie charakteru, sa musí urobiť počas skúšobného života človeka.“** Počujem „amen“? {Amen.} „**Keď Kristus opäť príde na zem, nebude prečisťovať a zušľachtovať charakter ľudí, aby sa hodili do neba. Vtedy len zmení ich pomimutel'né telá a sformuje ich do podoby Kristovho najslávnejšieho tela. Jediné súmerný, dokonalý charakter bude v ten deň oprávňovať ľudí ku konečnému dotyku nesmrteľnosti.**“ Počujem „amen“? {Amen.}

Viete, moji priatelia u **Izaiáša {60,7}** nám Boh hovorí: „**Oslávim dom svojej slávy.**“ Čo to znamená? Adeptmi na oslávenie sú tí a jedine tí, ktorí v moci Ducha Svätého boli zmenení od slávy k sláve

a stali sa príbytkom Božej slávy. Počujem „amen“? {Amen.} Skrátka sme sa naučili odrážať Jeho charakter tu a teraz a tým sme sa pripravili ku konečnému dotyku nesmrteľnosti, ktorý sa nazýva „oslávenie.“ Ale prosím vás, neklamte sami seba a nemyslite si, že váš charakter sa zmení **v okamihu, žmurknutím oka. {1 Kor 15,52}** Ak chcete, aby sa váš charakter zmenil, kedy sa to musí stať? {Teraz.} Teraz, ale už len veľmi málo toho „teraz“ nám zostáva. Počujem „amen“? {Amen}

Moji drahí priatelia, nesmieme strácať čas. Bože, pomôž nám, aby sme brali vážne spoluprácu s premieňajúcou silou Ducha Svätého, aby sme mohli byť zmenení od slávy k sláve a boli účinnými svedkami Kráľa a spôsobilými občanmi Kráľovstva. Povstaňme k záverečnej modlitbe.

Otče, Bože, Veľmi pekne Ti ďakujem za úplne dostatočný plán spasenia, naplánovaný v minulej večnosti a zrealizovaný za nekonečnú cenu v Tebe a Tvojom Synovi. Úplne postačuje na to, aby nás zmenil z rebelov, od prírody sebeckých, nízkych a odporných, akými sme od prirodzenosti, na milujúcich, prítlačlivých a zjednotených ľudí, ktorými sa môžeme stať prostredníctvom milosti. Otče, prosím, pomôž nám zažiť túto premenu v našich vlastných srdciach a domovoch, v našich vlastných zboroch, aby sme odrážali pôvabný charakter Ježiša a tak sa stali účinnými svedkami Kráľa a spôsobilými občanmi Kráľovstva. A potom, príď a vezmi nás domov, urob z nás súčasť svojho chrámu, ktorý Ťa bude oslavovať neustále, na veky vekov. To je našou modlitbou v Ježišovom mene. Amen.